

Statsraad Carlsen, der forskudsvis udbredede Honoraret. Men da Komiteen udeblev med sin Betaling, har Statsraaden begjært sit Udlæg refunderet af Statskassen. Dette er sket med 168 Rd. 63 s., hvorhos dog Ministeriet bemærkede: „Man har troet at kunne forudsætte, at de Mand, hvoraf Komiteen bestaar, ikke ville paatage sig en saadan Forpligtelse uden prompte at opfylde den, en Forudsætning, der desværre har vist sig urigtig“. Folkethingets Udvalg henleder Thingets Opmærksomhed paa denne Sag, da der jo kunde indtræffe lignende Tilfælde for Fremtiden, hvis ikke den Forretningsgang indføres, at Vedkommende, der modtage den Slags Beløb af Statskassen, stille Sikkerhed for, at deres eget Tilskud kommer tilstede. Heller ikke kan det billiges, at Ministeriet i saadant Tilfælde uden erhvervet Sikkerhed overdrager en Embedsmand at udrede Forskud, idet den rette Fremgangsmaade vilde være, at han som dertil be- myndiget Mellemmand giver Anvisning paa Statskassen.

Med Hensyn til, at hele Bevillingen til Esbjerg Havn ikke var kommen til Udgift, fordi Tidsfristen for Arbejds Tildendelse blev uvidet ud over den i Lov af 24de April 1868 fastsatte Grænse, har Statsrevisionen (S. 91 og 92) æstet flere Oplysninger fra Ministeriet, af hvilke de seneste først ere indkomne, efter at Statsrevisionens Betænkning var trykt. Til det af Landstingets Udvalg (Sp. 86—91) Fremhævede angaaende Forsinkelsen af Arbejdet ved nævnte Havn, skal Folkethingets Udvalg, næst at henvise til Finantsudvalgets Betænkning til Finantsloven for 1872—73 (Tillæg B. Sp. 126 fg; for Samlingen 1871—72) endvidere bemærke, at af alle de Oplysninger, der foreligge, synes det at fremgaa, at Skylden for, at disse Arbejder ikke ere fuldførte til den i Kontrakten fastsatte Tid, eller dog i en rimelig Tid derud over, og Grundene til Forsinkelsen alene maa søges hos Entreprenøren og maa navnlig ligge i hans Mangel paa Forsynlighed ved ikke at have skaffet Materialierne tilstede i rette Tid, samt ved ikke til enhver Tid at have haft den nødvendige Arbejdsstyrke. Naar de i den oprindelige Plan for Anlægget foretagne Forandringer af ham ansøres som en af Grundene, saa maa det bemærkes, at den væsentligste Forandring i den fastsatte Bygningsmaade gjaldt den først tilføjede Brug af Oldenborgske Klinker og haardtbrændte Mursten, hvoraf der skulde anvendes af de første 600,000 og af de sidste 2,600,000 Str., hvilke alle skulde have været ved Havneplassen inden Midten af Juni 1870. Da nu den fransktydske Krig udbrød i Slutningen af Juli samme Aar, og Havnene som Følge deraf blokeredes, var endnu kun een Ladning Klinker og et Parti af de øvrige Sten paa Stedet. Entreprenøren fremkom

da med Forslag om at bruge Beton og Granit i Stedet for brændte Sten, og dette indvornedes ham for omtrent Halvdelen af disse. Foruden den Forsinkelte for Arbejdet, som dette maatte medføre, var det utvivlsomt tillige en Fordel for Entreprenøren. Forøgelse i Arbejderne, som ifølge Kontrakten maatte udgjøre indtil 10 pCt., uden at dette skulde berettige Entreprenøren til at overskride Tidsfristen, have til den 1ste Oktober 1871 kun udgjort 4 pCt. De Partier, der er tilbage, have ikke været underkastede Forandringer. Det gjælder navnlig Lededæmningen og den Jøndre Mole, hvortil der i 1869 støbtes nogle Betonblokke, men siden den Tid er saa godt som Intet udbrettet ved disse Arbejder. Med Hensyn til det Tørvelag, der skulde bortgraves, blev der afluttet Kontrakt den 31te August 1870, men blev først bortgravet hen i Efteraaret 1871. Det Tørvelag udgjorde kun 218 Kubikfavne, medens den hele Jordflytning ved Havneplassen udgjorde 50,000 Kubikfavne, saa at de 218 Kubikfavne i Sammenligning hermed kun var en ringe Værdi. Det vil heraf fremgaa, at hverken Forandringerne i Planen eller Forøgelserne i Arbejdet have været af et saadant Omfang, at de kunde for Entreprenøren begrunde nogen Overskridelse af Tidsfristerne.

Ligesom Landstingets Udvalg skal Folkethingets henlede Opmærksomheden paa Statsrevisionens Bemærkning Side 106 om de stigende Udgifter til Højskolehjælperstev paa Grønland, under Udgiftskonto 10: Udgifter, Handelsforelsen uve- kommende.

ad § 21. Ministeriet for Kirke og Undervisningsvæsenet.

Naar Landstingets Udvalg har tiltraadt Statsrevisionens Hensigt Side 115—116 om at stille Finantslovens Bevillinger til Kunstfælingerne noget anderledes end hidtil, skal Folkethingets Udvalg henlede Thingets Opmærksomhed paa denne Sag, og henstiller, hvorvidt det ikke maatte være utilraadeligt at fravige den almindelige Bevillingsmaade, medens der i Undtagelsestilfælde kan søges Tillægsbevilling.

Ligesom Landstingets Udvalg skal ogsaa Folkethingets Udvalg henlede Opmærksomheden paa Statsrevisionens Ytringer om Sorø Akademis Skovvæsen, Side 125—126. Naaget der fra det foregaaende Regnskabsaar var ikke ubetydelige